

Dobrý den, moji drazí v CB „Archa“ a „Jordán“!

Léto uteklo rychle, hlučně a zábavně. Školní dny nám začaly. Na Ukrajině začíná školní vyučování po 3 měsících volna 1. září. Naše milé děti, přes léto odpočaté a vyzrálé, šly do školy.

1. září slaví školy na Ukrajině svátek Den znalostí. O všech svátcích je u nás zvykem nosit do školy národní kroj s krásnými vyšivkami. Říkáme jim **вышиванки (vyšivanky)**.

Nepřátelé bohužel nedovolí dětem studovat v klidu. Noční nálety mají za následek vyhlašování on-line učení a denní nálety mají za následek odchod dětí do školního protiletického krytu. Zameškaná látka je pak zadána k samostatnému nastudování. Mnoho rodin nemá možnost mít počítač nebo telefon pro připojení k on-line výuce. Nesplněné úkoly se tudíž hromadí. Problém poklesu kvality vzdělávání na Ukrajině se stává neuvěřitelně naléhavým. V našem denním centru se snažíme dělat vše pro to, aby se děti řádně učily.

Naše Denní středisko

Školní autobus přiváží děti k nám domů.

Děti k nám běží s radostí, denní středisko milují.

Panuje u nás přátelská atmosféra a koná se mnoho zajímavých akcí. Velkou pozornost věnujeme evangeliu a křesťanské výchově.

V této místnosti se učí tři žáci třetí třídy a Maxim, který je ve 2. třídě. Matematika je pro něj velmi těžká. Rodiče těchto dětí se svými dětmi nepracují. Ljuba (vpravo) ještě nikdy nechodila do školy (buď kvůli covidu anebo válce, její matka vychovává tři děti sama) a potřebuje dohnat své vrstevníky.

A v této místnosti se učí tři žáci sedmé třídy. Nyní s nimi studují geometrii a algebru. Vlad učivo zvládá za běhu, má velmi flexibilní a rychlou mysl. Ale Nataša a Ljera musí vložit hodně úsilí a trpělivosti, aby se naučily novou látku.

V herně máme besedy, biblické hodiny, zpíváme písně a modlíme se za potřeby toho druhého,

a zvláště se modlíme za obránce naší vlasti.

Věříme, že naše práce není v Pánu marná. Prosím o vaši modlitbu za tyto jedinečné děti, aby je Bůh zahřál u srdce, aby se všechny

staly
věřícími a
aby jim
Bůh
pomohl s
jejich
školními
starostmi.

Měli jsme za hosta „Strýčka Andreje“ – člena našeho sboru, který je dobrovolný voják působící v jedné útočné rotě.

Andrej se dobrovolně přihlásil na frontu loni na podzim. Říkal, že pro něj bylo jednodušší bojovat s nepřáteli, než sedět vzadu a čekat, až všechno skončí. Andrej pochází z oblasti Záporoží a jeho příbuzní jsou v okupované oblasti. Prošel si rehabilitací přímo v našem církevním rehabilitačním centru, což vzal z Boží ruky jako velké požehnání. Nyní je to velmi milý, klidný, veselý, skromný člověk. Je těžké uvěřit, že byl kdysi úplně jiný. Když se ho děti zeptaly,

proč dostal medaile, skromně odpověděl, že nechápe, proč je dostal. Pak se rozpovídal o jednom z nejtěžších úkolů, co ho ve válce potkal. Jeden z jeho přátel šlápl na minu a utrhlo mu to nohu. Andrej a 4 jeho kamarádi šli do první linie, aby ho vyzvedli. Když ho začali vytahovat, zahlédl je dron a nasměroval na ně nepřátelskou palbu. Tři z těch pěti vojáků zemřeli. Přeživší, Andrej a jeho bratr, odtáhli zraněného muže pod palbou na paseku u lesa a tam čekali, až dron odletí. Pak ho znovu táhli dál. Přiletěl nový dron, tak zraněného ukryli v lese, vše zakamuflovali a začali odklánět palbu na sebe, aby si dron zraněného nevšiml. Uspěli a sami se i dokázali ukrýt. Dlouho seděli a čekali, až dron odletí. Urazili pouhé 2 km za 7 hodin. Ale nakonec zachránili svého bratra. Děti pozorně poslouchaly a kladly mnoho otázek. Bylo jasné, že pro Andreje je těžké mluvit

o válce. V pátek se vrací k vojenské jednotce. Modlili jsme se za něj, aby válka brzy skončila, aby jeho bratři přijali Krista jako svého osobního Spasitele.

Každ měsíční potravinové balíčky

Jako obvykle rozdávám jednou měsíčně potravinové balíčky pro rodiny, které se ocitly v tíživé rodinné situaci. Každá rodina má svůj vlastní příběh, své vlastní potíže.

V našem městě přibývá dětí s nezabezpečenými základními životními potřebami. Přemýšlím o tom, jak rozšířit naši distribuci potravin znevýhodněným dětem u nás. V našem městě je stále více uprchlíků z východu Ukrajiny, stále více dětí, jejichž otcové zemřeli ve válce. Děkujeme za vaši podporu v této službě!

A prosím o vaši modlitbu za konec války na Ukrajině.

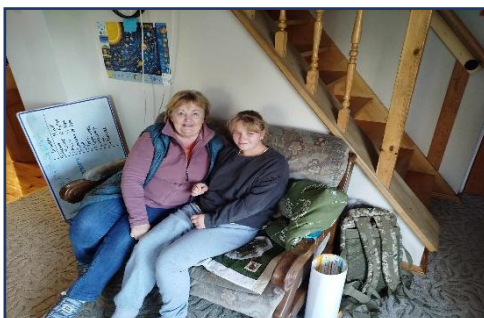

Když Rostik přišel na návštěvu do našeho domu, kde bydlí jeho sestra Nataša, byla to docela zábava. Hráli jsme deskové hry, povídali si a dělali plány do budoucna. On rád kreslí a ve volném čase maluje květiny. Rostik nikde nestuduje ani nepracuje. Proto jsme druhý den zašli do učiliště č. 28. Jde o stejnou školu, která byla na začátku války vybombardována. Bomby zasáhly 3 koleje a hlavní budovu. Ale zbytek budov není poškozený a škola funguje. Ovšem zjistili jsme, že nemají volná místa. Nyní Rostik prochází lékařskou prohlídkou a já mu budu hledat učiliště nebo střední školu, která ho přijme. Prosím o vaši modlitbu, aby Rostik chtěl studovat. A hlavně, aby Rostik činil pokání a přijal Ježíše Krista ve svém srdci.

Mezi těmito fotografiemi je 8 let. Trávíme tolik času rozhovory s jeho matkou a samotným Rostikem o Bohu. Ale jejich srdce mi připadají jako kámen. Prosím o vaše modlitby za tuto rodinu, za uzdravení jejich matky z tuberkulózy a především o osvobození z alkoholismu. A také za umístění Rostika do školy a za jeho pokání.

Drahá církví, děkuji za vaši péči, lásku, podporu. Kéž Bůh bohatě žehná ve vašich sborech, vašim rodinám, vašim dětem. Ať je ve vaší zemi mír!

Novinky za září a říjen 2024

Irina Klimova, Ržišče, Ukrajina